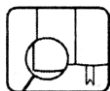

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

STUDII BIBLICE
PENTRU MAJORI
EDIȚIE INSTRUCȚORI

iulie – august – septembrie
2016

Traducere: *Loredana Sirbu*

evs
editura viață și sănătate

©2016 General Conference of Seventh-day Adventists®.

Toate drepturile rezervate.

Studiile biblice pentru Școala de Sabat majori, ediția pentru instructori, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție fără un acord scris prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acesteia.

Studiile Școlii de Sabat pentru majori, ediția pentru instructori, sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale sub îndrumarea generallă a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat. Ele reflectă contribuția comitetului și nu reprezintă în exclusivitate punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autori: Gaspar și May-Ellen Colón

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Loredana Sîrbu

Lectura traducerii, adaptare: Florian Ristea

Tehnoredactare: George Toncu

Copertă: Liliana Dincă

Redactare: Gianina Floricel

Corectură: Lavinia Goran

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, ediția Casa Bibliei, București, 2012.

ISSN 1841–6543

Cuprins

Toată Evanghelia.....	5
Milă și compasiune sau monument al ipocriziei?.....	7
1. Reașezarea tuturor lucrurilor.....	11
2. Recâștigarea stăpânirii pierdute.....	25
3. Dreptatea și mila în Vechiul Testament (1).....	39
4. Dreptatea și mila în Vechiul Testament (2).....	53
5. Isus și implicarea socială.....	67
6. Isus interacționa cu oamenii.....	81
7. Isus dorea binele oamenilor	95
8. Isus arăta compasiune față de oameni	109
9. Isus Se îngrijea de nevoile oamenilor.....	123
10. Isus câștiga încrederea oamenilor.....	137
11. Isus le spunea oamenilor: „Veniți după Mine!”	151
12. Misiunea în orașe, în timpul sfârșitului.....	165
13. Cum să așteptăm?.....	179
Program RVS/STV	193

Toată Evanghelia

Într-o ocazie, un pastor le-a arătat enoriașilor o Biblie cu foi zdrențuite și le-a povestit că, pe vremea când era student la Seminar, el și câțiva colegi au avut ideea să sublinieze toate pasajele despre dreptate, sărăcie, bogăție și asuprire și apoi le-au decupat cu foarfeca, pentru a le elimina. La final, au rămas cu o Biblie ciuntită. Fără aceste teme esențiale, Biblia n-ar mai fi întreagă. Biblia zdrențuită ne arată clar care sunt lucrurile cărora Dumnezeu le acordă atenție.

Ce importanță are relatarea aceasta pentru noi, adventiștii de ziua a șaptea? Ar trebui să aibă o mare importanță. Studiile arată că aproximativ 30% dintre membrii noștri se implică în activități de împlinire a nevoilor societății. Ce fac ceilalți 70%? Isus i-a adresat întregii biserici chemarea de a proclama și de a trăi toată „Evanghelia veșnică” (Apocalipsa 14:6).

Dar ce înseamnă *toată* Evanghelia? Misiunea și slujirea lui Isus, așa cum sunt descrise în Luca 4:16-21, arată că *toată* Evanghelia înseamnă mai mult decât predicarea adevărului despre mântuirea prin credință, chiar dacă acest aspect este esențial. Ea trebuie să fie însoțită de exprimarea concretă a iubirii și a compasiunii față de cei săraci, flămânzi, bolnavi, îndurerăți, exploatați, marginalizați și întemnițați. Trebuie să fie însoțită, de asemenea, de împlinirea dreptății biblice și de repararea, pe cât posibil, a lucrurilor stricate de Satana, în timp ce așteptăm triumful final al lui Isus asupra răului, la sfârșitul timpului.

Pe parcursul trimestrului care ne stă în față, vom explora această versiune holistică a „Evangheliei veșnice” și vom examina rolul bisericii în influențarea societății prin această Evanghelie. În accepțiunea noastră, „biserica” reprezintă acea comunitate de oameni care sunt chemați să trăiască și să predice Evanghelia veșnică, așa cum se regăsește ea în slujirea Domnului Isus. Subliniem ideea că suntem chemați nu doar să predicăm Evanghelia, ci și să o trăim personal, slujindu-ne semenii.

Cum se implică biserica locală din care faci parte în slujirea celor din jur? Toate departamentele bisericii (Sănătate, Viața de Familie, Tineret, Școala de Sabat, Diaconie etc.) au fost aduse la existență pentru ca, împreună, să slujească atât societății, cât și membrilor bisericii. Serviciile Sociale Adventiste

(Adventist Community Services; în unele zone ale lumii, sunt cunoscute sub numele de Departamentul „Tabita”) acționează dinăuntru bisericii cu scopul de a ilustra Evanghelia și de a-i pregăti pe oameni pentru auzirea Cuvântului lui Dumnezeu. Agenția Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor (ADRA), agenția umanitară a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, care are statut de organizație nonguvernamentală, deși nu operează din biserică locală, constituie un alt mod important de a-i ajuta pe cei în nevoie.

Cum ai ales să-ți exprimi recunoștința pentru tot ce a făcut Dumnezeu pentru tine prin Hristos? Un creștin și-a pus răspunsul în versuri:

*Am văzut pe stradă o fetiță,
zgribulită de frig, într-o rochiță subțire,
fără speranța de a mânca pe-ndestulate.
M-am supărat și l-am cerut socoteală lui Dumnezeu:
„Cum ai putut permite așa ceva?
De ce nu ai făcut nimic să o ajuți?”
O vreme, Dumnezeu a tăcut.
Apoi, pe neașteptate, în noaptea aceea, mi-a răspuns:
„Bineînțeles că am făcut ceva:
Te-am făcut pe tine!”*

Dwight Nelson, *Pursuing the Passion of Jesus*
(Nampa, Idaho: Pacific Press® Publishing Association, 2005), p. 78

La momentul redactării acestor studii pentru majori, Gaspar Colón era șeful Catedrei de religie din cadrul Universității Adventiste Washington din Takoma Park, Maryland, SUA. May-Ellen Colón este director asistent al Departamentului Școala de Sabat și Lucrare Personală din cadrul Conferinței Generale și director al Serviciilor Sociale Adventiste Internaționale. Ei au lucrat nouă ani ca misionari în Africa și în fosta Uniune Sovietică și au doi copii căsătoriți și doi nepoți.

Milă și compasiune sau monument al ipocriziei?

În timp ce revizuiam ghidul de studiu pentru acest trimestru, m-am confruntat cu două situații concrete legate de subiectele studiate — milă, compasiune, ajutorarea semenilor.

În prima situație, cufundat în studiu, am auzit un ciocănit la ușă. De obicei, în astfel de situații, toți avem tendința de a pune capăt cât mai rapid întreruperii, pentru a rămâne concentrați la ceea ce făceam în momentul respectiv și a ne relua imediat lucrul. Așa a fost și în cazul meu. Când am deschis ușa locuinței, am văzut un tânăr de circa 20-22 de ani, îmbrăcat destul de sărăcăcios, ținând în mână niște documente. O serie de situații anterioare, întâlnite de-a lungul timpului, mi-au format în minte (cred că nu doar mie) următorul stereotip, care s-a activat imediat: „Aha! Este un individ dintr-aceia care vin să ceară bani pentru nu știu ce copil sau persoană de la nu știu ce așezământ... Îmi va zice, probabil, că-mi dă și chitanță pentru banii pe care mi-i cere... Sca-pă repede de el și vezi-ți de treabă mai departe!” Nu-mi place să spun și nici să scriu ceea ce urmează (cu atât mai puțin într-un material care va fi publicat), dar o voi face pentru că știu că nu sunt singurul, iar oamenii echilibrați, care citesc aceste rânduri, nu vor interpreta lucrul acesta ca pe o laudă de sine. Iată ce vreau să spun: de obicei sunt un tip atent cu cei nevoiași; am cu mine o rezervă de bănuți pentru cei de la semafor; în familie cultivăm în mod frecvent generozitatea față de alții; împărțim de multe ori masa noastră de duminică cu o persoană anume, extrem de necăjită; am dăruit chiar și unora dintre cei care vin cu acte, fotografii și chitanțe (fictive sau nu, ce mai contează?). Dar nu pot răspunde tuturor cererilor! Pur și simplu nu am suficienți bani ca să-i ajut pe toți cei care îmi cer (uneori, mă întreb cum de mă găsesc tocmai pe mine)! Sunt convins că vă este familiar sentimentul. Așadar, după ce am deschis ușa și am înțeles dintr-o privire (credeam eu!) ce fel de persoană am în față, mă pregăteam să o închid și să-mi continui lucrul. Momentul era pe punctul de a se transforma într-un monument al propriei mele ipocrizii (revizuiam studiile biblice despre milă și compasiune!), dacă nu aș fi ascultat mai atent ce spunea tânărul. Nu cerea bani, ci dorea să muncească, pentru a-i câștiga! Povestea lui, foarte pe scurt: toată viața trăise în instituțiile

de stat pentru creșterea copiilor abandonati, iar acum era major și dorea să muncească. Păstrez finalul întâlnirii cu el doar pentru mine. Nici acum nu-l pot uita. A fost testul meu.

A doua situație este identică, doar că, de data aceasta, suntem testați în mod colectiv, noi, adventiștii de ziua a șaptea, iar rezultatul poate fi ori o schimbare de atitudine, ori un monument al ipocriziei colective. Revizuiind conținutul acestor studii, pe care le țineți în mână, am întâlnit în mod repetat ideea aceasta: „În loc să-i privim pe oameni cu mila arătată de Isus, cădem în capcană și îi privim doar ca pe niște potențiali candidați la botez. Ce putem face pentru a ne schimba atitudinea?” Autorii studiului oferă și soluții, pe care nu le voi menționa aici, dar problema ridicată merită să fie analizată cu mai multă atenție. De aceea, împărtășesc cu dumneavoastră, dragi cititori – frați și surori în Hristos –, această frământare: Nu cumva suntem în pericolul de a fi mai interesați de botezarea oamenilor decât de a-i ajuta să iasă cu bine din crizele și dificultățile prin care trec? De a-i privi doar ca pe niște potențiali candidați la botez, și nu ca pe niște ființe umane care au nevoie de compasiunea și de susținerea noastră? Dacă avem această atitudine, cine și când ne va convinge să ne-o schimbăm? Oamenii se botează dacă și când ajung personal la convingerea că trebuie să facă acest lucru. Ei recunosc compasiunea autentică, iar atunci când își dau seama că interesul nostru pentru binele lor nu este sincer, ne mulțumesc pentru „serviciile” noastre și pleacă. Faptul acesta evident ar trebui să ne dea de gândit. A-i sluji pe oameni, a le face bine motivați doar de interesul de a-i boteza nu ar fi nici milă, nici compasiune, ci un monument de ipocrizie! În plus, diversele activități în care ne-am implica dintr-o astfel de motivație greșită ne-ar crea impresia că facem ce trebuie în lucrarea Domnului. În cazul acesta, noi am fi cei vrednici de milă. Și nu cred că ne dorim lucrul acesta, ci doar să-i iubim pe oameni și să le facem bine, așa cum a făcut Mântuitorul!

În rest, în acest trimestru, nu este nimic nou „de discutat”, ci doar de făcut!

*Florian Ristea,
Departamentul Școala de Sabat/Lucrarea Personală*

Cercetați Scripturile

„Dacă Biblia ar fi citită mai mult, dacă adevărurile ei ar fi înțelese mai bine, noi am fi un popor mult mai luminat și mai inteligent. Sufletul capătă putere prin cercetarea paginilor Scripturii. (*Sfaturi pentru biserică*, p. 113)

Iulie

1. 1 Cronici 10
2. 1 Cronici 11
3. 1 Cronici 12
4. 1 Cronici 13
5. 1 Cronici 14
6. 1 Cronici 15
7. 1 Cronici 16
8. 1 Cronici 17
9. 1 Cronici 18
10. 1 Cronici 19
11. 1 Cronici 20
12. 1 Cronici 21
13. 1 Cronici 22
14. 1 Cronici 23
15. 1 Cronici 24
16. 1 Cronici 25
17. 1 Cronici 26
18. 1 Cronici 27
19. 1 Cronici 28
20. 1 Cronici 29
21. 2 Cronici 1
22. 2 Cronici 2
23. 2 Cronici 3
24. 2 Cronici 4
25. 2 Cronici 5
26. 2 Cronici 6
27. 2 Cronici 7
28. 2 Cronici 8
29. 2 Cronici 9
30. 2 Cronici 10
31. 2 Cronici 11

August

1. 2 Cronici 12
2. 2 Cronici 13
3. 2 Cronici 14
4. 2 Cronici 15
5. 2 Cronici 16
6. 2 Cronici 17
7. 2 Cronici 18
8. 2 Cronici 19
9. 2 Cronici 20
10. 2 Cronici 21
11. 2 Cronici 22
12. 2 Cronici 23
13. 2 Cronici 24
14. 2 Cronici 25
15. 2 Cronici 26
16. 2 Cronici 27
17. 2 Cronici 28
18. 2 Cronici 29
19. 2 Cronici 30
20. 2 Cronici 31
21. 2 Cronici 32
22. 2 Cronici 33
23. 2 Cronici 34
24. 2 Cronici 35
25. 2 Cronici 36
26. Ezra 1
27. Ezra 2
28. Ezra 3
29. Ezra 4
30. Ezra 5
31. Ezra 6

Septembrie

1. Ezra 7
2. Ezra 8
3. Ezra 9
4. Ezra 10
5. Neemia 1
6. Neemia 2
7. Neemia 3
8. Neemia 4
9. Neemia 5
10. Neemia 6
11. Neemia 7
12. Neemia 8
13. Neemia 9
14. Neemia 10
15. Neemia 11
16. Neemia 12
17. Neemia 13
18. Estera 1
19. Estera 2
20. Estera 3
21. Estera 4
22. Estera 5
23. Estera 6
24. Estera 7
25. Estera 8
26. Estera 9
27. Estera 10
28. Iov 1
29. Iov 2
30. Iov 3

Reașezarea tuturor lucrurilor

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Dumnezeu a făcut pe om după _____

_____.” (Geneza 1:27)

Este suficient să aruncăm o privire în jur, la lumea în care trăim și la noi înșine, ca să ne dăm seama că ceva nu este în regulă. Dovezile căderii în păcat, ale răzvrătirii și ale mării lupte se văd pretutindeni.

Vestea bună este că dezordinea aceasta nu va dura la infinit. Isus a venit, a murit pentru păcatele lumii și a promis că Se va întoarce. Iar când Se va întoarce, tot ce există aici va dispărea și se va instaura o lume nouă, o „Împărăție” veșnică, așa cum spune profeția: „Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic” (Daniel 2:44). Atunci vor fi așezate din nou toate lucrurile!

Totuși, pentru refacerea chipului Său în noi nu trebuie să așteptăm până atunci, fiindcă cei care sunt în Hristos sunt deja făpturi noi (2 Corinteni 5:17). Dumnezeu ne-a „hotărât mai dinainte” să fim restaurați după chipul lui Isus (Romani 8:29). Totodată, suntem chemați și înzestrați, ca biserică, să ajutăm la restaurarea chipului Său și în alți oameni!

Știrea misionară video pentru Sabatul acesta poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de Internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

Biblia afirmă că, la început, omul a fost creat după „chipul” lui Dumnezeu (Geneza 1:27), după „imaginea” lui Dumnezeu. O imagine poate fi bidimensională (de exemplu, imaginea dintr-o oglindă, o fotografie) sau tridimensională (de exemplu, o statuie, o hologramă). Imaginea poate să nu fie una palpabilă, ci doar o idee, o imagine mintală. La ce fel de imagine se referă aici Biblia?

1. Citește Geneza 1:26,27. Ce explicație ne oferă Scriptura cu privire la ce înseamnă a fi creat după „chipul” lui Dumnezeu? Vezi și Geneza 1:31; Deuteronomul 6:5 și 1 Tesaloniceni 5:23.

La crearea primilor noștri părinți, Dumnezeu a adus la existență pe pământ o formă de viață nouă și superioară: bărbatul și femeia. Dintre toate făpturile create de El, numai ei erau după chipul Său. Nu erau niște maimuțe evaluate. Erau ființe umane și, ca atare, erau radical diferite de toate celelalte forme de viață de pe pământ. Teologia care încearcă să estompeze aceste deosebiri așază omul pe o treaptă inferioară.

Dumnezeu „le-a dat numele de «om»” (Geneza 5:2), ceea ce înseamnă că bărbatul și femeia împreună purtau numele de „om”, adică „Adam”. Ei erau două persoane distincte, dar formau un întreg. Doar împreună reprezentau pe deplin chipul lui Dumnezeu.

Natura celui care poartă chipul (imaginea) lui Dumnezeu este holistică: „Atunci când a ieșit din mâna Creatorului, Adam purta, în *natura lui fizică, mintală și spirituală*, asemănarea cu Făcătorul său.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 15 (sublinierea autorului)

Cuvântul ebraic pentru „chip” este *tselem*, iar cel pentru „asemănare” este *demuth*. Primul poate face referire la aspectul fizic, iar al doilea, la aspectul interior, în care sunt cuprinse și aspectul spiritual, și cel mintal. Ellen G. White recunoaște acest fapt când declară că omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu „atât în înfățișarea exterioară, cât și în caracter.” – *Patriarhi și profeți*, ed. 2006, p. 33

Deuteronomul 6:5 enumeră diferitele dimensiuni ale ființei umane: inima (mintea, dimensiunea mintală), sufletul (dimensiunea spirituală) și puterea (corpul). O enumerare similară se găsește în 1 Tesaloniceni 5:23. Ființa creată după chipul lui Dumnezeu se aseamănă cu El în toate aceste dimensiuni.

Ce implicații practice are faptul că am fost creați „după chipul lui Dumnezeu”?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să descopere că păcatul a deteriorat chipul lui Dumnezeu din ființele umane, dar că urmașii Săi sunt chemați să ajute la restaurarea acestui chip înainte de restaurarea finală ce va avea loc la revenirea lui Isus.

La nivelul sentimentelor: Să empatizeze cu oamenii care nu reușesc să atingă idealul lui Dumnezeu.

La nivel practic: Să facă planuri pentru a urma personal exemplul Domnului Hristos de a-i trata pe toți cu respect, de a îngriji de nevoile lor, de a contribui la restaurarea chipului lui Dumnezeu în ei.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Restaurând ce s-a deteriorat

- A. Care sunt aspectele esențiale ale chipului oferit de Dumnezeu lui Adam și Evei la crearea lumii?
- B. Oferă câteva exemple de consecințe ale deformării chipului Său în noi.
- C. Ce urme ale chipului inițial al lui Dumnezeu mai păstrează ființele umane?

II. Sentimente: Bucuria restaurării

- A. Cum reacționăm când vedem semnele degradării produse de păcat? Mai suntem impresionați de ele? Sau am devenit insensibili?
- B. Ce lucruri ne fac insensibili la această degradare a oamenilor? Ce rol joacă media în această desensibilizare?

III. Practic: Restaurarea chipului

- A. Ce pași trebuie să urmărim pentru a restaura chipul lui Dumnezeu în noi înșine?
- B. Ce înseamnă a restaura chipul lui Dumnezeu în oameni? Cum putem ajuta la această restaurare?

Rezumat: Dumnezeu a înzestrat ființele umane cu libertatea de a alege, o însușire care reflectă chipul Său. Din nefericire, Adam și Eva au folosit greșit acest dar și, ca urmare, păcatul a degradat chipul lui Dumnezeu din om. Ca urmași ai lui Hristos, suntem chemați să ajutăm la refacerea chipului Său în om acum, până va veni ziua în care El îl va reface complet.

Biblia nu precizează cât timp a trecut între săptămâna Creațiunii și căderea omului în păcat. Nu știm dacă au fost zile, săptămâni sau ani. Știm doar că a avut loc o cădere în păcat și ni se arată care au fost consecințele imediate și vizibile ale acesteia.

Prima consecință a faptului că Adam și Eva au mâncat din pomul cunoștinței binelui și răului a fost aceea că amândoi și-au dat seama că erau goi (Geneza 3:7). Ei au căutat atunci să-și ascundă goliciunea de prezența lui Dumnezeu. Veșmântul de lumină care-i acoperea dispăruse. (Vezi Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, ed. 2006, p. 47.) Legătura lor cu Dumnezeu s-a întrerupt din cauza noului lor contact cu egocentrismul, esența răului. Dumnezeu a căutat atunci să le arate care erau consecințele pe care le adusesese păcatul în viața lor.

2. Citește textele următoare și identifică în fiecare dintre ele consecințele păcatului lui Adam și al Evei. Sub ce formă se manifestă astăzi aceste consecințe?

Geneza 3:8-10 _____

Geneza 3:12 _____

Geneza 3:13 _____

Geneza 3:16 _____

Geneza 3:17-19 _____

Fără îndoială, căderea în păcat a fost reală și dureroasă și a avut consecințe teribile pentru rasa umană. Istoria tristă a lumii, din zorii ei și până în zilele noastre, o confirmă din plin.

Cât de recunoscători ar trebui să fim pentru promisiunea că, într-o zi, drama păcatului se va sfârși și nu se va mai repeta niciodată!

Cu ce consecințe ale păcatelor noastre ne confruntăm zi de zi?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Geneza 1:27

Ideea de bază: Vedem în fiecare zi, la buletinele de știri, rezultatele puterii distructive a păcatului: războaie, foamete, catastrofe naturale, acte de terorism etc. În lumea aceasta, sunt încă destule lucruri care ne aduc aminte de lumea creată de Dumnezeu: dragostea, bucuria și frumusețea naturii. Dar suntem martori și la destrămarea relațiilor, la înstrăinarea familiilor, la sărăcie, boală și crimă. Ca adventiști de ziua a șaptea, așteptăm cu dor ca Isus să revină și să ne aducă vindecare, să facă toate lucrurile noi și să restaureze chipul lui Dumnezeu în noi (Geneza 1:27).

În cadrul dezbaterii studiului din această săptămână, ai grijă să nu te pierzi în teorii și generalizări. Orientează discuția spre aspectele practice, încurajându-i pe membrii grupei să ofere exemple despre cum putem să ne implicăm, ca adventiști, în restaurarea chipului lui Dumnezeu în oameni.

Activitate introductivă: Invită-i pe membrii grupei tale să se gândească la efectele distructive ale păcatului. Roagă-i să dea câteva exemple de degradare umană – fără să amintească nume – pe care le-au întâlnit săptămâna trecută. Poate au auzit că un prieten divorțează sau că un coleg de serviciu este foarte mâhnit fiindcă fiul său este alcoolic sau dependent de droguri.

După câteva minute de enumerare a exemplelor, desenează pe o coală de hârtie un tabel cu două coloane: „Degradare” și „Restaurare” (dacă nu dispui de materialele necesare, condu o discuție în această formă). Invită-i pe membrii grupei să dea cinci exemple semnificative de degradare din localitatea voastră – de la probleme de relații până la diferite dependențe și delictе. După ce au căzut de acord asupra celor cinci exemple, scrie-le în prima coloană. Apoi, cere-le să ofere câteva soluții practice prin care biserica ar putea aduce vindecare și restaurare în acele cinci situații. Notează soluțiile în a doua coloană. În final, invită-i să se roage pentru cele cinci probleme și pentru ocazia și înțelepciunea de a aplica soluțiile sugerate.

3. Citește Geneza 3:14,15. La ce S-a referit Dumnezeu când i-a spus lui Satana: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei” (Geneza 3:15)? Ce speranță găsim în aceste cuvinte?

Cuvântul ebraic pentru *vrăjmășie* are rădăcină comună cu termenii ebraici pentru *ură* și pentru *vrăjmaș (dușman)*. Când au mâncat din pomul cunoștinței binelui și răului, primii doi oameni s-au plasat (pe ei înșiși, dar și întreaga omenire) în opoziție cu Dumnezeu (vezi Romani 5:10; Coloseni 1:21; Iacov 4:4). Dumnezeu le-a promis însă că va pune în aplicare planul Său de a-i repropria de El și de a-i așeza în opoziție cu Satana. Prin această reorientare a vrăjmășiei lor, El avea să deschidă o cale pentru a salva omenirea fără a călca principiile guvernării Sale. Acesta este sensul de bază al „ispășirii”. Este ceea ce a făcut și face Dumnezeu pentru a repara relele produse de căderea în păcat.

4. Ce ne spun textele de mai jos despre ispășire? Leviticul 1:3,4; 1 Corinteni 5:7; 1 Ioan 1:9.

Teologii utilizează uneori termenul *expiere* în loc de „ispășire”. Rădăcina latină, *expiare*, are sensul de „a face ispășire”, adică de a oferi o compensație pentru o faptă rea. Cineva a comis o faptă rea, a încălcat legea, iar dreptatea impune o pedeapsă pentru fapta sa. În astfel de situații, se spune că el este „dator față de societate” pentru răul făcut.

În situația noastră, noi suntem cei care am comis păcatul, dar, prin planul de mântuire, suntem scutiți de consecințele *prevăzute în lege* pentru fapta noastră, în virtutea ispășirii, a morții sacrificiale a Domnului Hristos pentru noi. El a suferit în locul nostru pedeapsa prevăzută în lege (da, guvernarea lui Dumnezeu este bazată pe legi!). Cerințele dreptății au fost împlinite, dar nu de noi, ci de Isus. Noi suntem făptuitorii păcatului, noi am făcut răul, dar suntem achitați, iertați și socotiți nevinovați în ochii Săi, datorită jertfei Sale ispășitoare. Acesta este pasul crucial și fundamental al procesului de „așezarea din nou a tuturor lucrurilor” (Faptele 3:21).

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Dumnezeu este expert în readucerea ființelor umane la scopul și statutul pe care li le-a dat inițial, la crearea lor. Procesul acesta de restaurare începe acum, dar se încheie la revenirea lui Isus. Până atunci, El ne invită pe fiecare să ne alăturăm Lui în lucrarea de restaurare a lumii noastre degradate. În cadrul discuțiilor pe grupe, nu uita să identificați pașii concreți pe care îi putem urma pentru a participa la această restaurare.

Comentariu biblic

I. Restaurarea a ceea ce a fost distrus

(Recitați Geneza 1:26,27; 9:6,7 în cadrul grupei.)

Dumnezeu a creat lumea din dragostea și din desăvârșirea Lui de nepătruns. Pe parcursul procesului creației, El a declarat în mod repetat că lucrurile pe care le făcuse erau bune (Geneza 1:4,10,12,18,21,25,31). La apogeul procesului, a creat ființele umane, bărbatul și femeia, după chipul Său (Geneza 1:27), și le-a binecuvântat (Geneza 5:2).

Putem doar să ne imaginăm cât de frumoasă și de perfectă ar fi fost lumea noastră, dacă Adam și Eva ar fi ales să asculte de Dumnezeu și să nu mănânce din fructul oprit! Biblia ne descrie însă, în Geneza 3–6, un tablou trist – lumea frumoasă și desăvârșită pe care a creat-o Dumnezeu este complet distrusă: Adam și Eva nu ascultă (Geneza 3:6,7), Cain îl ucide pe fratele său (Geneza 4:8), faptă care atrage după sine mai multe crime (Geneza 4:23,24), iar oamenii încep să cunoască suferința în truda lor zilnică (Geneza 5:29).

Dumnezeu a văzut că „răutatea omului era mare pe pământ” (Geneza 6:5). El a fost profund îndurerat de această intensificare a răutății și de degradarea lumii create: „S-a mâhnit în inima Lui” (Geneza 6:6). Observăm că, încă din zorii istoriei noastre, El a iubit lumea creată, S-a îngrijit de ea și a fost mâhnit când ea s-a separat de El. În amărăciunea Sa, a hotărât să o „restarteze” – să-i ofere un nou început, curățind-o printr-un potop.

După potop, cea mai mare catastrofă din istoria pământului, Dumnezeu a încheiat un legământ cu Noe și cu familia lui (Geneza 9:11). Momentul acesta a fost crucial, deoarece, în acea ocazie, El le-a dat, lui Noe și familiei lui, câteva reguli de comportament importante în lumea nou-iesită din apele potopului. Ei trebuiau să-și ducă viața nu ca niște oameni degradați de păcat, ci ca unii refăcuți, compleți. Pentru a sublinia ideea aceasta și folosind aceleași cuvinte

La început, când a fost creat, omul era o ființă perfectă și completă, într-o lume perfectă și completă. Din nefericire, el a pierdut Paradisul din cauza păcatului, iar lumea a ajuns să fie caracterizată astăzi de: moarte, violență, suferință, frică și ignoranță. Planul de mântuire are ca obiectiv readucerea lumii noastre la perfecțiunea ei inițială. Hristos a venit pentru a recâștiga ceea ce s-a pierdut prin căderea în păcat.

„La început, Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său. L-a înzestrat cu însușiri nobile. Inteligența lui era echilibrată și toate puterile ființei lui erau armonioase. Dar căderea în păcat și influența lui au pervertit toate aceste daturi. Păcatul a deteriorat chipul lui Dumnezeu din om și aproape l-a șters. Pentru a reface chipul acesta s-a alcătuit planul mântuirii, iar omului i s-a dat un timp de har. Să-l readucă la desăvârșirea inițială în care fusese creat – acesta este scopul cel mare al vieții, scop care stă la temelia oricărui alt scop.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, ed. 2006, p. 609. Refacerea aceasta va avea loc la înnoirea pământului și a cerurilor, dar este un proces care a început deja în noi!

5. Citește Galateni 4:19. Ce înseamnă ca Hristos să „ia chip în noi” și de ce lucrul acesta era atât de important pentru apostolul Pavel?

În Evrei 1:3, se afirmă că Hristos Însuși este „întipărirea Ființei” lui Dumnezeu sau, potrivit altor versiuni, „imaginea expresă/chipul clar” al lui Dumnezeu. (Compară cu Ioan 14:9; 2 Corinteni 4:4; Coloseni 1:15.) Scopul Său este refacerea imaginii lui Dumnezeu în noi. Dacă suntem de acord, Hristos, „chipul lui Dumnezeu”, poate locui în noi: „Hristos în voi, nădejdea slavei” (Coloseni 1:27).

La a doua venire a lui Isus, va avea loc etapa finală a restaurării chipului Său în noi (vezi 1 Corinteni 15:49; 1 Ioan 3:2). Până atunci însă, procesul de restaurare este în plină derulare. Când se imprimă în ființa noastră chipul Său, avem dorința de a le face cunoștință și semenilor noștri cu Restauratorul sufletelor.

De ce este important să nu uităm că restaurarea, deși a început deja în noi, este un proces care se va încheia de-abia la a doua venire a lui Isus?

ca la crearea lumii, Creatorul le-a reamintit că sunt făcuți după chipul Său (Geneza 9:6).

După acest nou început, ei trebuiau să aibă o viață demnă de niște ființe create după chipul Său. În primul rând, trebuiau să trateze viața umană cu cel mai mare respect și să nu verse sânge omenesc (Geneza 9:6). Oamenii degradațiucid, dar oamenii care reflectă chipul lui Dumnezeu sunt preocupați de manifestarea iubirii, de vindecare și de restaurare. În al doilea rând, urmau să aducă pe lume copii (Geneza 9:7), ceea ce avea să îi apropie, atât cât era posibil pentru ei, de atributul lui Dumnezeu de a crea viață.

De discutat: Studiază împreună cu grupa tema restaurării în Biblie. Care sunt principalele pasaje care abordează acest subiect?

Ce situații din biserica voastră vorbesc despre degradarea umană?

Pavel afirmă că nouă ne-a fost încredințată lucrarea de împăcare (2 Corinteni 5:18). Ce legătură are această lucrare cu restaurarea? Cum ne putem implica personal în lucrarea de restaurare și de reconciliere?

3. APLICAȚIA

Gerald Schroeder, fost fizician la Institutul Tehnologic din Massachusetts, care în prezent locuiește și predă în Ierusalim, afirmă că mulți oameni de știință admit în prezent că universul este calibrat cu o mare precizie.

El îl citează, de exemplu, pe astrofizicianul Michael Turner, care aseamănă precizia universului cu precizia „cu care o săgeată aruncată dintr-un colț al universului ar nimeri o țintă cu un diametru de un milimetru aflată în colțul opus al universului”. Similar, laureatul Premiului Nobel Steven Weinberg susține că, pentru ca viața sub orice formă să existe, energiile prezente la originea vieții trebuiau să aibă o precizie de până la circa 120 de zecimale (1 urmat de 120 de zerouri). Un singur criteriu dacă ar fi lipsit dintre acestea, nu ar fi putut să existe nicio formă de viață.

Roger Penrose, profesor de matematică la Oxford, merge chiar mai departe și susține că probabilitatea ca universul să aibă energia utilizabilă necesară pentru a apărea din întâmplare este de 1 din 10 la puterea 1 230 – o cifră inimaginabilă, cu miliarde de miliarde de miliarde... de zerouri (<http://www.geraldschroeder.com/FineTuning.aspx>).

Dumnezeu a creat legile fizicii pentru ca universul să poată funcționa și a stabilit legile morale pentru ca ființele umane să funcționeze la potenți-

După cum am văzut, lumea noastră, deși creată perfectă, a căzut în păcat și are acum de suferit consecințe devastatoare. Cu toate acestea, Dumnezeu nu ne-a lăsat să avem parte de soarta pe care-o merităm: dispariția veșnică. El a prevăzut posibilitatea căderii omului și a întocmit, chiar înainte de crearea lumii noastre, planul de mântuire (vezi 1 Petru 1:2). Conform acestui plan, Isus a venit pe pământ cu sacrificii enorme, a murit pe cruce și a promis că Se va întoarce la noi pentru a pune capăt răului, pentru a distruge păcatul și pentru a restaura complet planeta pierdută.

Ce ne uimește este faptul că Dumnezeu ne cheamă pe noi, biserica Sa, să luăm parte la acest proces de restaurare!

6. Citește în Marcu 2:1-12 istoria prietenilor care au colaborat cu tenacitate ca să-l aducă pe slăbănog la Isus. Ce ne spune această relatare despre rolul jucat de biserică în vindecarea și restaurarea oamenilor?

Casa era înțesată de oameni din cauză că Isus Se afla acolo. Mulțimile erau atrase de dragostea Sa. Cei patru bărbați au spart acoperișul casei pentru a-l duce la Isus pe prietenul lor care era bolnav atât spiritual, cât și fizic. Iar Isus l-a vindecat iertându-i păcatele, oferindu-i pace sufletească și poruncindu-i să se ridice și să meargă. În acest fel, El a demonstrat că omul este vindecat cu adevărat numai dacă este restaurat la toate aceste niveluri.

7. Care a fost motivul venirii lui Hristos pe acest pământ, potrivit declarațiilor apostolului Ioan? Ce speranță ne însuflă afirmațiile sale? Citește Ioan 10:10 și 1 Ioan 3:8.

S-a afirmat că declarația din Ioan 10:10 (ultima parte) constituie sinteza mesajului Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Ea a fost, fără îndoială, declarația de misiune a Domnului Hristos. Un rol major al bisericii lui Hristos este acela de a merge pe urmele pașilor Săi și de a repara ceea ce a stricat Diavolul, așezând în locul morții viața din belșug (vezi Faptele 10:38, 1 Ioan 2:6). Biserica este chemată să colaboreze cu Hristos în a-i motiva pe oameni să accepte ca în ei să fie restaurat chipul lui Dumnezeu – la nivel fizic, mintal și spiritual.

Care dintre semenii tăi are chiar acum nevoie de ajutorul pe care Dumnezeu te-a înzestrat în mod special să îl dai?

alul lor maxim. Dacă încercăm să sfidăm legile fizicii – să sărim, de exemplu, de pe o stâncă, pentru a încerca să zburăm – va trebui să suportăm consecințele. La fel și atunci când călcăm legile morale ale lui Dumnezeu – suportăm consecințele.

După cum este important să citim manualul de utilizare al unui echipament electronic înainte de a-l folosi, la fel de important este și să citim „manualul de utilizare” pe care ni l-a pus la dispoziție Dumnezeu, Biblia, care ne arată cum să trăim. Creatorul nostru știe care este calea cea mai bună de a găsi bucuria, împlinirea și sensul în viață.

De discutat:

Discutați în cadrul grupei despre universul atât de fin reglat în care trăim, făcând referire nu numai la precizia din domeniul fizicii, ci și la cea din domeniul moral și spiritual.

Invită-i pe membrii grupei să povestească din viața lor diverse decizii pe care le-au luat și care au avut consecințe pozitive sau negative.

4. PRACTIC

Ideea de reparare a lumii deteriorate este o temă cu rezonanță puternică în iudaism. Expresia *Tikkun Olam*, care înseamnă „să reparăm lumea”, este repetată de trei ori pe zi în rugăciune de evreii religioși. Mulți cercetători evrei văd în aceasta apelul de a acționa pentru pace, dreptate și vindecare.

Desigur că, înainte de a începe să vindece lumea degradată, evreii trebuie să înceapă această vindecare în casa lor. Astfel, familia și bunăstarea ei ocupă un loc central în gândirea lor.

Sugestie practică: Dacă ai o grupă numeroasă, formează grupe mai mici. Identificați împreună pașii pe care ar trebui să-i urmăm, ca adventiști de ziua a șaptea, pentru a răspunde apelului *Tikkun Olam* (de a repara lumea), atunci când:

1. O familie de imigranți se mută pe strada noastră.
2. Un cunoscut este internat într-un centru de dezalcoolizare.
3. Câțiva membri ai bisericii se adună pentru a-l critica pe pastor.
4. Localitatea noastră se confruntă cu problema vagabondajului adolescenților.

Studiază și alte pasaje despre restaurarea chipului lui Dumnezeu în oameni: Romani 8:29; Coloseni 1:15; 3:9-11; 2 Corinteni 3:18; 5:17. Citește, din cartea *Patriarhi și profeți*, de Ellen G. White, capitolele 2, 3 și 4.

Ca biserică, am fost chemați de Dumnezeu să lucrăm pentru alții, urmărind binele lor, să le îndreptăm privirea spre promisiunea restaurării prin Isus. Există mai multe căi prin care Domnul ne ajută să realizăm lucrul acesta. Unele biserici le oferă cetățenilor restaurare fizică prin intermediul programelor de sănătate și prin servicii medicale. Totodată, rețeaua de spitale și clinici medicale contribuie la împlinirea aceluiași obiectiv. Restaurarea și dezvoltarea mintală se pot produce prin intermediul seminarelor care-i învață pe oameni cum să-și îndeplinească nevoile vieții. De asemenea, bisericile pot înființa școli sau le pot îmbunătăți pe cele deja existente, pot să-i învețe pe oameni anumite meserii, pot oferi educație, instruire, consiliere psihologică etc. Pe măsură ce vor continua să caute restaurarea și „viața din belșug”, mulți dintre cetățenii noștri își vor da seama că au nevoie și de restaurare spirituală și morală, chiar dacă, inițial, nu au crezut acest lucru. Ei vor constata că acesta este un aspect-cheie al restaurării după chipul lui Dumnezeu (vezi Efeseni 4:22-24). Biserica este singura pregătită și în măsură să răspundă acestor nevoi, pe care nicio instituție socială sau medicală seculară nu reușește să le îndeplinească.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Cronici 4–10

1. De care seminție aparțineau olarii?
2. De ce a primit Iosif dreptul de întâi născut?
3. Care sunt cele două seminții care lipsesc din 1 Cronici 4-8?
4. Cine pregătea tămâia mirositoare?

Viața lui Iisus, capitolul 79

5. Ce fel de atmosferă umplea cerul când Isus S-a rugat pentru cei care-L chinuiau?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna care a trecut? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți în grupă un eveniment pe care l-ați trăit sau de care ați auzit săptămâna trecută! De ce îl considerați important pentru a fi împărtășit? Ce lecție spirituală ați descoperit în acel eveniment?
3. În ce fel ați conștientizat prezența lui Dumnezeu în viața personală, săptămâna trecută?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Ce înseamnă faptul că am fost creați „după chipul lui Dumnezeu”?	Ce aplicații practice are faptul că am fost creați „după chipul lui Dumnezeu”?
2	Enumerați consecințele căderii lui Adam și a Evei în păcat!	Sub ce formă se manifestă aceste consecințe în prezent?
3	Ce înseamnă, concret, vrăjmășia pusă de Dumnezeu între om și Satana?	Dați exemple de manifestare a acestei vrăjmășii în viața personală!
4	Care este scopul lui Isus și scopul suprem al vieții noastre pe acest pământ?	Când începe și când se încheie restaurarea chipului Domnului Hristos în noi?
5	Concret, în ce constă rolul restaurator al bisericii în planul de mântuire?	Ce acțiuni concrete poate face biserica pentru a-și împlini rolul restaurator?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Discutați în grupă ce puteți face, concret, pentru restaurarea chipului lui Dumnezeu în cineva care vă este cunoscut?
3. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați știrea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru jertfa înlocuitoare a Mântuitorului!
2. Să ne rugăm pentru o persoană în care chipul lui Dumnezeu este degradat, nerefăcut!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____
